

[Handelsministeren.]

at de kunde ikke komme af med deres Spareskillinger til Banker eller Sparekasser, fordi der er lukket. Dette er naturligvis rigtigt. Men hvad vilde det egentlig hjælpe, at man lukkede Butikkerne? saa kunde de jo komme ind i Beværtninger; og dér vilde de rimeligvis komme af med alle deres Penge, i nogle Tilfælde da; saa tror jeg dog, det er bedre, at de har Adgang til at komme ind i Butikker og købe noget for deres Penge. Jeg siger dette under Hensyn til, at hele dette Spørgsmaal er rejst paa det Grundlag, at man skal værne Ungdommen fra Landet imod de Fristelser, som de kunde blive udsat for ved, at komme ind til Byerne. Men, som allerede sagt, det er egentlig ikke mit Paafund, at disse to Søndage skal være almindelige Handeldage, men man har ønsket det i Landstinget, og jeg har bøjet mig for dette Ønske.

Saa er der gjort en Bemærkning om, at Landkøbmændene maaske ønskede Butikkerne aabne om Lørdagen til Kl. 9. Ja, det er jo et meget stort Spørgsmaal, der her rejses paa ny. Det er et Spørgsmaal, der har været drøftet frem og tilbage i Landstinget, men dog med det Resultat, at man dér er gaaet bort fra 9-Lukningen og enstemmigt har sluttet sig til at foreslaa at lukke Butikkerne Kl. 8 Lørdag Aften. Jeg tror nu ogsaa, man vil komme over de Vanskeligheder, der kan være forbundet dermed for Befolkningen ude paa Landet. Det har jo vist sig, at hver Gang man har forhandlet om Indskrænkning af Aabningstiden for Butikkerne, har man henvist til, hvor vanskeligt det vilde være, snart for denne og snart for hin, at undvære den Fortjeneste, der kunde komme ved at have Butikken aaben en Time eller to længere. Jeg kan mindes, at man i sin Tid meget advarede imod at gaa bort fra den almindelige Aabning om Søndagen. Forholdet i ældre Tid var jo det, at Butikkerne holdt aabent Søndag Formiddag, saagar ogsaa om Eftermiddagen efter Kirketid, og da man begyndte at lovgive paa dette Omraade, var der mange, der advarede imod at nægte Folk Adgang til at holde aabent om Søndagen og at nægte de handlende den Fortjeneste, de kunde faa ved at have Lov til at sælge deres Varer om Søndagen. Efterhaanden er man dog kommet helt bort fra dette, og jeg tror, alle maa erkende, at der ikke var nogen virkelig Begrundelse for at holde aabent hverken om Søndagen eller paa andre Tider, hvor Folk i Almindelighed skal have fri. Jeg maa derfor ogsaa nu advare imod at stille Krav om at ændre Lov-

forslaget, som der her er gjort, saaledes at Aabningstiden bliver længere end vedtaget af Landstinget.

Dermed maa jeg paa ny anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie og til hurtig Vedtagelse. Jeg har naturligvis ikke noget imod, at Lovforslaget henvises til et Udvalg, hvor enkelte Spørgsmaal kan drøftes og om muligt klarlægges bedre, end man har kunnet gøre det her fra denne Talerstol.

Vanggaard: Jeg takker den højtærede Handelsminister for Fortolkningen af Stk. d i § 3, der for Resten ganske falder sammen med mine Anskuelser. Men jeg talte med et Medlem af Landstingsudvalget, der var i Tvivl om det paagældende Punkt, og saa blev jeg ogsaa lidt i Tvivl, om det var tilstrækkelig klart affattet, og mente, at det var bedst at faa det klaret ved denne Lejlighed.

Jeg kom i min Tale slet ikke ind paa det Punkt, der har været saa stærk Strid om, nemlig Lørdagslukningen. Det er, kan man næsten sige, Forslagets Hovedbestemmelse. Dér begyndte man med at foreslaa 6-Lukning. Jeg sagde, at det, det gjaldt om, var at finde en Middelvej mellem Publikums, Personalets og den handlendes Interesse, og ved en Bestemmelse om 6-Lukning tror jeg langt fra man har fundet denne Middelvej. Jeg tvivler for Resten ogsaa paa, at man har truffet den ved 8-Lukningen, men nu er det jo slaaet fast, og jeg skal ikke forsøge at røre ved det. De samvirkende Købmandsorganisationer har givet deres Tilslutning dertil, men jeg har dog i de sidste Dage, trods denne Tilslutning, modtaget Henvendelser fra handlende i Stationsbyer; jeg ved ikke, om de er Medlemmer af de samvirkende Købmandsorganisationer, eller de har villet udtale sig særskilt, men de holdt fremdeles paa 9-Lukning. Det er ogsaa med stor Betænkelighed, jeg kan slutte mig til 8-Lukningen, fordi det særlig paa Landet, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Elgaard gjorde opmærksom paa, er vanskeligt for Arbejdsfolk, som er beskæftiget med Landarbejde, at komme tidsnok til at handle i Butikkerne; men naar jeg ikke nævnte det i min Indledning, er det, fordi det var et af de vanskeligste Punkter, og fordi man nu en Gang var blevet enig om det; jeg tror heller ikke, det kan hjælpe, at vi kommer stærkere ind paa det nu, vi maa vist akkviescere ved det, Landstinget har vedtaget.

Bestemmelsen i §. 2 om Salg i Forlystelseshaver kan utvivlsomt ingen Vanskeligheder volde. Ogsaa jeg vil indrømme, det